

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

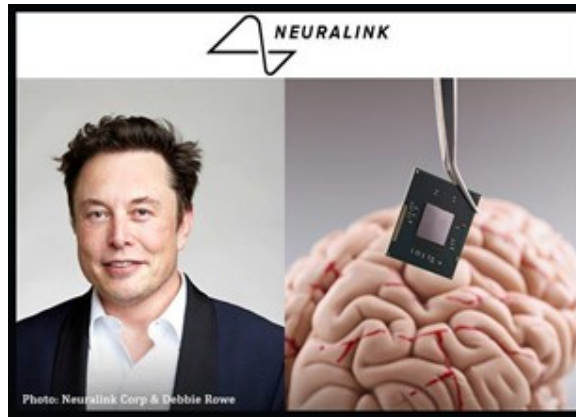
سیاسی

نویسنده: دمیتری راستوف (DMITRY ROSTOV)

برگردان: ا.م. شیری

۰۵ اگست ۲۰۲۴

کنترول ذهن از کاشت تراشه خطرناکتر است

[هیچ عجب نیست که چرا غارتگران به فکر کنترول عقل و فکر بشریت هستند.] -شیری

اولین فناوری برای کنترول هوش انسان از راه دور، آماده استفاده است

چندین رویداد مهم در ارتباط با توانایی کنترول مغز انسان، تابستان امسال رخ داد. در اواخر ماه جولای، مشخص شد که اولین فناوری کنترول ذهن از راه دور در جهان در کوریای جنوبی توسعه یافته است. در عین حال، اکنون یک دستگاه از راه دور برای نظارت بر ذهن از «فاصله طولانی» و «در حجم زیاد» برای استفاده از روش‌های پزشکی «غیر تهاجمی» برنامهریزی شده است.

از نظر فنی، سخت‌افزار با استفاده از میدان‌های مغناطیسی، مغز را در فاصله دور دستکاری می‌کند. دانشمندان این فناوری را روی موش‌ها آزمایش کردند و باعث تحریک غرایز «مادرانه» در ماده‌ها شد. در آزمایش دیگری، گروهی از موش‌های آزمایشگاهی در معرض میدان‌های مغناطیسی طراحی شده برای کاهش اشتها قرار گرفتند. این آزمایش به کاهش ۱۰ درصدی وزن بدن آن‌ها (تقریباً ۳.۴ گرم) منجر شد. دکتر جونگ جینوو، پروفیسور کیمیا و نانوپزشکی و یکی از رهبران پروژه می‌گوید: «این اولین فناوری در جهان است که امکان کنترول آزادانه مناطق خاصی از مغز را با استفاده از میدان‌های مغناطیسی فراهم می‌کند.»

قابل ذکر است که یک ماه قبل، ایلان ماسک پیش‌بینی کرده بود که تراشه‌های مغزی در آینده جایگزین گوشی‌های همراه خواهند شد. این تراشه‌ها را که شرکت Neuralink او تولید می‌کند، ظاهراً در چشم‌انداز آینده نزدیک است. در آزمایش‌هایی که این احتمال را نزدیک‌تر می‌کند، متخصصان Neuralink به جای میمون‌ها و خوک‌ها از انسان استفاده می‌کنند. اکنون این شرکت برای کاشت تراشه مغزی در دومی‌ن خوکچه هندی خود آماده می‌شود Neuralink. از مقامات آمریکا مجوز لازم دریافت کرده است. با این حال، اخیراً معلوم شد که اولین تراشه موفقیت‌آمیز نبود. بنابراین، ماسک اکنون قصد دارد تراشه خود را عمیق‌تر در قشر حرکتی مغز مورد آزمایش دوم قرار دهد، «تا اشتباهات گذشته را تکرار نکند».

مشکلی که Neuralink هنگام تلاش برای نصب تراشه روی اولین نفر، همانطور که اعتراف کرد (ساخته شده در اوایل ماه مه) با آن مواجه شد، این است که چند هفته پس از عمل، برخی از الکترودها از مغز فرد جدا شدند. گویا این مشکل ظاهراً با سازگاری‌های نرم افزاری ترمیم شد. با این حال، Neuralink این مشکل را تنها پس از اطلاع وال استریت ژورنال به اطلاع عموم رساند و از شرکت درخواست توضیح کرد...

همچنین معلوم شد که Neuralink سال‌ها از مشکلات مربوط به کاشت‌های مغزی خود آگاه بوده، اما همچنان به کاشت تراشه روی مغز انسان ادامه می‌دهد. این موضوع را پنج شاهد به رویترز بیان کرد. اما با وجود این، شرکت که خطرات را ناچیز دانست، تصمیم گرفت تراشه را روی انسان نصب کند و بلافاصله، پس از یک شکست شدید مبدل، به جست و جوی یک «خوکچه هندی» دیگر به شکل انسان و پشتیبانی امکان ادامه آزمایش‌های خود بر روی انسان دست زد.

و اکنون، درست زمانی که Neuralink از مقامات آمریکا برای ادامه آزمایشات بر روی انسان مجوز گرفته است، معلوم شد که اولین فناوری جهان برای کنترل ذهن انسان از راه دور، توسعه یافته و برای استفاده آماده است. و «این یک موضوع کوچک است». امکان کاشت تراشه‌های مناسب در زیر پوست و مغز توده‌ها وجود دارد. (ناگفته نماند، که در توسعه و آزمایش آن‌ها تنها شرکت ایلان ماسک مشارکت ندارد).

خود توسعه‌دهندگان این فناوری‌ها به مردم اطمینان می‌دهند که تمام کارهایشان، منحصراً به نفع مردم است. آن‌ها می‌گویند اکنون به کمک تراشه‌های نصب شده در زیر پوست، می‌توان کامپیوتر را با قدرت فکر کنترل کرد یا در سر به موسیقی گوش داد. آن‌ها اطمینان می‌دهند که با کمک این ابزارها می‌توان به افراد مبتلا به آسیب‌های ستون فقرات کمک کرد. تجهیزات جدید در حوزه‌های مختلف مراقبت‌های بهداشتی، در تحقیقات برای درک عملکرد مغز، شبکه‌های عصبی مصنوعی پیچیده، فناوری‌های ارتباطی دو طرفه مغز و کامپیوتر، روش‌های جدید درمان اختلالات عصبی مورد استفاده قرار خواهند گرفت. همه این حرف‌ها مملو از نیت خیرخواهانه هستند. اما در واقعیت امر، هیچ یک از این کلمات هیچ کس را به هیچ چیز ملزم نمی‌کند و اساساً فقط بیان نیت خیر است که معمولاً راه یک سمت خاص به کمک آن‌ها هموار می‌شود.

«هنجار جدید» که توسط افراد و نهادهای پشت سر شرکت‌هایی مانند Neuralink تبلیغ می‌شود، از موضوع کاملاً دیگری حکایت می‌کند. فن‌آوری‌های دیجیتال، مانند افراد تراشه‌دار، در ابتداء با هدف ایجاد کنترل کامل بر تمام حوزه‌های زندگی انسان، از جمله، تشکیل یک بانک اطلاعات کامل در مورد همه چیز و قبل از همه، در مورد هر تک ساکن این سیاره اختراع و توسعه یافتند. به عنوان مثال، فناوری پلتفرم دیجیتال «واسطه‌ها» (از جمله، پزشکان و معلمان) را حذف می‌کند و ایجاد یک دستگاه به اصطلاح رتبه‌بندی اجتماعی را امکان‌پذیر می‌سازد و تمام اطلاعات مربوط به هر فرد را در یک مرکز جمع‌آوری می‌کند و در نتیجه، او را قابل مدیریت می‌کند. گویی دستگاه‌های

معرفی‌شده رتبه‌بندی در کابوس‌آبادهای اورول و هاکسلی، یعنی کنترل اعمال و افکار افراد در حوزه‌های غیرمرتبط، به تدریج فرد را مانند هنگام شکار یک حیوان وحشی یا تعقیب آن، از جنبه‌های مختلف احاطه می‌کنند. با این حال، این یک فرآیند طولانی و پیچیده است که امکان کنترل کامل بر افراد را فراهم نمی‌کند. اما به نظر می‌رسد که کاشت مستقیم تراشه به مغز انسان، همراه با فناوری کنترل هوش از راه دور، از این «معایب» کاملاً خالی است. معماران «دنیای پر جلال جدید» معتقدند که برای این کار، انجام کارهای زیادی لازم نیست. فقط برطرف کردن کاستی‌ها کفایت تا الکترودهای کاشته شده خیلی سریع از مغز جدا نشوند (همانطور که در مورد Neuralink اتفاق افتاد).

پوشش چنین خواست‌ها، رجوع به هوش مصنوعی بنابه گفته آن‌ها، استدلال اضافی و کمک بزرگی به کاشت تراشه‌های مربوطه روی افراد خواهند کرد، اساساً بی‌پایه است. «مأموریت» هوش مصنوعی در «هنجار جدید»، کار کردن و کمک به مردم نیست، بلکه مدیریت و کنترل آن‌هاست. فن آوری‌های دیجیتال مدرن در روند کار خود به هیچ وجه جایگزین افراد نشده است. بنا به دلایلی، ربات‌هایی که به‌جای مغز دارای هوش مصنوعی و تراشه هستند، در حالی که خود به بالای هرم تولید صعود می‌کنند، اما مشاغل سخت، خطرناک و یکنواخت را به عهده انسان واگذار می‌کنند.

مثلاً، حتی اتومبیل‌های خودران نیز که مدل‌های آزمایشی بودند و بسختی به عنوان یک عنصر کار می‌کنند. به ویژه به این دلیل که حتی در زیرساخت‌های جاده‌ای توسعه‌یافته آمریکا - با آب و هوای قابل پیش‌بینی، بزرگراه‌های چند خطه و مسیرهای متقاطع حمل‌ونقل - متناوباً موقعیت‌هایی پیش می‌آید که در آن یک روبات (حتی پیشرفته‌ترین) ناتوان است. و وضعیت مشابه تقریباً در همه جا وجود دارد. در عین حال، ربات‌ها، هوش مصنوعی و تراشه‌ها اکنون دیگر جایگاه نظارت بر افراد را احراز نموده و اساساً در قالب دوربین در همان زیرساخت جاده‌ها، در دستگاه‌های کنترل افراد، ایجاد رتبه‌بندی اجتماعی، جمع‌آوری داده‌ها و به طور کلی، نظارت بر اعمال و افکار مردم، در حال تسلط بر توده‌ها هستند.

برگرفته از: [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۱۴ مرداد- اسد ۱۴۰۳